

8°

Asc.

2051

8 Ascal 2054

Hunc libellu dono dedit Albertus Schwein
el honesto atq religioſo Matthaeo Roſer.

~~mini~~ Predicatoru fratri

Tratet Matthaeo Roſer.

W

DEVOTI AC PI
RHYTHMI IN SACRIFI

cio Missę ante vel post elevationem, per
singulos hebdomadis dies, á quovis ho-
minum vel dicendi vel
canendi.

Cum gratia & Priuilegio Cesareæ Maiestatis
In Monasterio Tegernsee impressi.

M. D. LXXIX.

DOMINICA DIE, AD SANCTAM

Trinitatem, in tono: Patris sapientia.

I.

Alme rerum conditor,
In personis trine,
Quem vnus fateor
Virtutis diuinæ:
Te laudare molior
Stylo columbinæ
Vocis: salua deprecor
Me in meo fine.

2.

Bene-

Benedicam, Domine,
Tuam maiestatem,
Cœlesti cum agmine,
Per æternitatem:
Si tuo cum lumine
Meam cæcitatem
Pellis, & cum crimine,
Omnem prauitatem.

3.

Causa tu pulcherrima
Omnium bonorum,

A 2

Quam

Quam laudat Catholica
Plebs sonis ædum morum:
Aufer cu iſta iſta
Deſidero oratio
Nec non iſta iſta
Cum ca o iſta rum.

9.
Ens quod laudant ſuperi
Summo cum conatu,
Angeli & cæteri
De cœli comitatu:
Ad te clamant miſeri,

Ma

Maximo ploratu,
A suo vt liberi
Fiant incolatu.

5.
Grates nunc referimus
Sanctæ Trinitati,
Qua sumus & viuimus
Fide congregati:
Tibi nos prosternimus
Summæ bonitati,
Vt nos mundes ocys
A sorde peccati.

A 3 Verè

6.

Verē es lux nobilis

Super omnem lucem,

Quem nostrum cum angelis

Profitemur ducem:

A nobis cum scandalis

Hostem pelle trucem,

Qui ligatus vinculis

Est per sanctam crucem.

7.

Christianæ pluribus

Malis iam oppressæ

Plebi,

**Plebi, Deus, citius
Digneris adesse:
Dum naturæ legibus
Mori est necesse.
Electorum cœtibus
Nos fac interesse.**

8.

**Zelotes amabilis,
Pater, logos, flamen,
Quem laudat cum angelis
Nostrum congregamen,**

A 4

Seruet

Seruet à periculis
Nos tuum solamen,
Et finitis sæculis
Ad te duças. Amen.

S.

Cuncta mecum concinant
Summæ Trinitati
Laudes, & qui habitant
Cœlos iam beati:
Nec non se subiciant
Sux bonitati, o

Pluri-

Plurimum quos aggrauant
Onera peccati.

FERIA SECVNDA, DE
æterna Sapientia.

I.

Salve iubar sæculi,
Stella matutina,
In conspectu populi
Fulget lux diuina,
Quæ est cara languidi
Vitæ medicina,

A 5 Nos

Nos in mundo labili
Seruans à ruina.

2.

Salve gemma nobilis,
Vera margarita,
Cœlicis virtutibus,
Perfecta, munita:
Non depicta manibus,
Sculpta vel polita:
Hoc scit summus artifex,
Qui te fecit ita.

Ille

3.

Ille color cœlicus,
Qui in te splendet,
In eodem permanet
Statu, nec decrescit
Diurno tempore,
Minimè palescit,
Fecit te, rex gloriæ,
Fallere qui nescit.

4.

Nesciens putredinem,
Seruans incorruptum,

Quod

Quod est à Christi colis
Coram te deducum:
Tu vertes in gaudium
Gemitum & luctum,
Confer saluberrimum
Te videndi fructum.

5.

Salve decus sæculi,
Speculum sanctorum,
Te videre cupiunt
Spiritus cœlorum:

Nos

Nos ab omni macula
Purga vitiorum,
Atque nos consortio
Iunge beatorum.

6.

Esto nobis, quæsumus,
Tutum adiuuamen,
Dulce refrigerium,
Atque consolamen:
Vt nobis non noceat
Hostile grauamen,

Sed

Sed fruamur requie
Cum beatis. Amen.

FERIA TERTIA AD
Veronicam.

I.

Salue sancta facies
Nostri redemptoris,
In qua nitet species
Diuini splendoris,
Impressa panniculo
Niui candoris,

Dataq;

Dataq; Veronicæ
Signum ob amoris.

2.

Salve decus sæculi,
Speculum sanctorum,
Quod videre cupiunt
Spiritus cœlorum:
Nos ab omni macula
Purga vitiorum,
Atque nos consortio
Iunge beatorum,

Salve

3.

Salve vultus Domini,
Imago beata,
Ex æterno munere
Mirè decorata:
Lumen cordibus funde
Ex vi tibi data,
Et à nostris sensibus
Tolle colligata.

4.

Salve robur fidei
Nostræ Christianæ,

Desiru

Destruens hæreticas
Labes mentis vanæ.
Vitæ auge meritum,
His qui cernunt sanè
Illius effigiem,
Qui rex fit ex pane.

5.

Salve nostrum gaudium
In hac vita dura,
Labili & fragili,
Citò peritura:

B

Nos

Nos deduc ad propria,
O fœlix figura,
Ad videndum faciem,
Quæ est Christi pura.

6.

Salve ô Sudarium
Nobile iocale,
Es nostrum solatium
Et memoriale
Eius, qui corpusculum
Assumpsit mortale.

Nostrum

Nostrum verum gaudium,
Et bonum finale.

7.

Esto nobis, quæsumus,
Scutum & iuuamen,
Dulce refrigerium,
Atque consolamen:
Ut nobis non noceat
Hostium grauamen,
Sed fruamur requie
Cœliticum. Amen.

B a

Feria

FERIA QVARTA, DE COMPASSI
one beatæ virginis Mariæ.

I.

MAter sapientiæ,
Rosa sine spina,
Maria ingemuit
Horam matutinam,
Dum audiuit Dominum
Captum & ligatum,
Pergit Ierosolymam,
Vt videret natum.

Hora

2.

Hora prima Filium
Cæsum & afflictum
Cernit, & ab impijs,
Vinculis astrictum,
Ad Pilatum præsidem
Duci cum clamare,
Fili clamans corruit
Magno præ dolore,

3.

Accclamantem populum
Hora Tertiarum

B 3 **C**ruci-

Crucifige percipit,
Cor plus fit amarum:
Spinis punctum aspicit
Natum, & ferentem
Crucem, sequens Filium,
Mœstam habens mentem,

4.

Hora sexta Dominum
In cruce leuari
Perspicit, & ferreis
Clavis conclauari,

Frangi

Frangi membra geniti,
Et sanguine fundi:
Inde fit exanimis
Dominiatrix mundi.

5.
Hora nona Spiritum
Patri commendantem
Audit natum lugubri
Voce expirantem:
Cuius latus lancea
Quando perforavit,

B 4

Geni-

Genitricis viscera
Ferrum penetrauit.

6.

De Cruce depositum
Hora vespertina
Tenet inter brachia
Cœlorum Regina:
Quem dum lauit lachrymis
Madidum cruore,
Se aspergit sanguinis
Sacrati dolore.

Hora

7.

Hora completorii
Quando sepulturæ
Corpus sacrum traditur,
Virgo mater durè
Lamentatur, eiulans
Se tam desolatam,
Natoque tam inclyto
Sic fore priuatam.

8.

Has horas canonicas
Tibi cum amore, B & Virgo

Virgo mater, offero
Pro tuo dolore:
Ut quæ crucem filij
Mente pertulisti,
Nos ducas ad gaudia
Coæterna Christi. Amen.

FERIA QUINTA, DE ANGELIS.

I.

Summa Deo agmina
Trinæ hierarchiæ

Modu.

Modulantur carmina
Dulcis Symphonix;
Mea nunc precamina
Exaudite pie,
Cunctaque discrimina
Propulsate via.

2.

Seraphim lympidiis
Deum contemplantes,
Cæteris ardentius
Ipsam peramantes:

Cor

**Cor meum synceriùs
Sitis radiantes,
Ac amoris fortiùs
Igne inflammantes,**

3.

**Dei ex præsentia
Estis illustrata,
Plenàque scientia,
Cherubin beata:
Per vos hîc scientia
Fiat renouata,**

Deiq;

Dei'que notitia
Mihi detur grata.

4.

Chorum datis tertium
Throni, sedes Dei,
Vnde fit iudicium
Iusti atque rei:
Animi hospitium
Condecenter mei,
Dignum'que triclinium
Præparetis ei.

Sub

5.

Sub dictis spiritibus
Dominationes
Præfunt, dant minoribus
Miniftrationes:
Animæ virtutibus
Hæ subiectiones,
Debitas & viribus
Donent actiones.

6.

Iuftis qui hominibus
Præfunt Principatus,

Et

Et eorum actibus
Tribuunt conatus:
Per hos bonis moribus
Semper ordinatus,
Sanctisq; operibus
Tandem sim beatus.

7.

Potestates viribus
Dæmones arcere
Solent, ne hominibus
Queant præualere:

Hæ

**Hæ me malis motibus
Faciunt carere,
Semper & affectibus
Puris inhærere.**

8.

**Hinc Virtutes varia
Signa operantur,
Per quas & prodigia
Mira perpetrantur:
Per has in me vitia
Cuncta subruantur,**

Vir,

Virtutum insignia
Grata tribuantur.

9.

Sacer præ est pluribus
Grex Archangelorum,
Qui sunt in maioribus
Nuntij cœlorum:
Per hos intellectibus
Fungar diuinorum
Et post bonis omnibus
Fruar supernorum.

C

Ange-

IO.

Angelorum spiritus
Multum nobis grati,
Singuli diuinitus
Estis nobis dati:
Per vos semper penitus
Simus gubernati,
Post hanc vitam cœlitus
Vobis sociati.

INFESTO SACRATISSIMI
corporis Christi.

1.

AVE viuens Hostia,
Veritas & vita,
Per te sacrificia
Cuncta sunt finita,
Per te Patri gloria
Datur infinita,
Per te stat Ecclesia
Iugiter munita.

2.

Aue vas clementiæ,
Scriinium dulcoris,

C 2 **In**

In quo sunt delitiæ
Cœlici saporis,
Veritas substantiæ
Tota saluatoris,
Sacramentum gratiæ,
Pabulum amoris.

3.

Aue manna cœlicum,
Verius legali,
Datum in viaticum
Misero mortali,

Medi-

Medicamen mysticum
Morbo spiritali,
Morem dans Catholicum
Vitæ immortali.

4.

Aue corpus Domini
Munus es finale,
Corpus iunctum Numini,
Nobile locale,
Quod reliquit homini,
In memoriale,

C 3

Cum

Cum finali termino,
Mundo dixit vale.

5.

Aue plenum gaudium,
Vita beatorum,
Pauperum solatium,
Honor miserorum,
Grande Priuilegium
Est hoc viatorum,
Quorum sacrificium
Merces est cœlorum.

Aue

6.

Aue virtus fortium
Obuians ruinæ:
Turris & præsidium
Plebis peregrinæ,
Quam insultus hostium
Frangere non sine:
Ne vi malignantium
Pereat in fine.

7.

Hic Iesus veraciter
Duplex est natura.

C 4 Non

**Non est partialiter,
Nec solum figura,
Sed essentialiter
Caro Christi pura
Latet integraliter
Breui sub figura.**

8.

**Cœlo visibiliter
Caro Christi sita,
Forma panis aliter
Latet hîc vestita:**

Solus

Solus nouit qualiter,
Hanc qui ponit ita:
Potest hoc faciliter
Virtus infinita.

9.

Sumptum non consumitur
Corpus saluatoris,
Idem totum sumitur
Omnibus in horis:
Forma panis frangitur
Dente comestoris,

C 5

Virtus

**Virtus carnis tangitur
Morsibus amoris.**

IO.

**Christus nihil patitur
Huius læsionis:
Forma panis soluitur
Vi digestionis:
Tunc si Christus quæritur,
Est in cœli thronis:
Sicut vult hinc tollitur,
Datis vitæ donis.**

Hoc

II.

Hoc ardoris calculo
Veni nos ignire,
Hoc amoris stimulo
Frangere motus iræ,
Et eodem ferculo,
Quo nos vis nutrire,
Velis cordis vinculo
Fortiter vnire.

12.

Moris est amantium
Inuicem sitire;

Sic

Sic vult Rex regnantium
Charitatis miræ,
Cibando fidelium
Intima subire,
Vt arcana cordium
Possit introire.

13.

O Iesu dulcissime
Cibus salutaris,
Qui sic nobis intime
Tribui dignaris:

Mala

**Mala nostra deprime
Fletibus amaris,
Et effectus imprime,
Quibus delectaris,**

¶ 4.

**Nobis consecrantibus
Istud sacramentum,
Et cunctis credentibus
Fiat nutrimentum,
Deuotè sumentibus
Sit delectamentum,**

Omnibus

Omnibus negantibus
Fit hoc detrimentum.

Is.

Iesu viuens hostia,
Placa maiestatem,
Sacramenti gratia
Confer sanitatem,
Pauperum substantia,
Da æternitatem,
Domini memoria
Foue charitatem.

Vani

16.

Vanitatem spernere
Fac nos consolator,
Hostes dona vincere
Christe propugnator,
Et quod doces credere
Iesu reparator,
Per te tandem cernere
Da remunerator.

17.

Aue simplex Deitas,
Trinæ unitatis

Te

Te laudamus Trinitas
Hostijs beatis,
Nos affligit prauitas,
Fame egestatis,
Dapes nobis inclytas
Da æternitatis.

18.

Vita, salus, gaudium,
Spes vniuersorum,
Tu merces & præmium
Solus beatorum:

Tibi

Tibi laudes omnium
Corda deuotorum
Concinunt in sæculum
Et in sæculorum. Amen.

BREVIS COMMÉMORATIO PAS-
sionis Dominicæ, secundum horas Canonicas
distincta. Ad Matutinum.

PATRIS sapientia, Christus in agone
Nocte fudit sanguinem in oratione.
Se offert turbis Dñs, occurrens illis prone:
Mox hunc Iudas tradidit, de osculatione.

D Capitur

Capitur, confringitur, à suis derelictus,
In domo Añę spernitur, p̄ alapam afflictus
Negat hūc discipulus, timore mortis victus
Ducitur ad Caypham Iesus dirē firiētus.

Falsos testes patit̄, blasphemus iudicat̄,
Reus mortis dicitur, & colaphis maētatur.
Hinc velatus facie, sputis maculatur,
Et à percussoribus Prophetare conclamat̄.

AD PRIMAM,

HOra prima Dñs Pilato præsētat̄,
Falsis testimonijs multis accusat̄.

Herodi

Herodi missus spernitur, veste subsannatur,
Hinc Pilato mittitur, vt morte puniatur.

AD TERTIAM.

CRudele fit concambium hora tertiarum
Latro solui petitur, necari rex terrarum
Crucifige clamitant gentes tenebrarum,
Vestibus exuitur vestiitor animarum.

Ad columnam ducitur, vinculis ligatur,
Flagris atq; virgulis dirè laceratur,
Purpura induitur, spinis coronatur,
Percutitur arundine, false salutatur.

Cœditur, conspuitur vultus eius lætus.
Atq; multipliciter à gentibus sic spretus,
Exit de Prætorio, opprobrijs repletus,
Crucifige repetit Iudæorum cætus.

AD SEXTAM.

HOra sexta Dñm sententia damnauit,
Crucē suam ppriam Caluariā portauit
Iesum turba militum vestibis nudauit,
Affigens in patibulo, clavis perforauit.
Vt Propheta cecinit, vestes diuiduntur,
Titulus inscribitur, ludibria dicuntur.

Matris

Matris cor & filij simul patiuntur,
Virgo cum discipulo pariter iunguntur.

AD NONAM.

HOra nona Dñs relinqui se clamavit,
Salutem nostrā sitiens, acetū, se potavit
Dicens consummatum est, spiritū efflauit,
Tunc latus eius lancea Miles perforavit.

AD VESPERAS.

DE Cruce deponitur hora vespertina,
Vngitur aromate vitæ medicina,
Voluitur in Syndone, latet vis diuina,

D :

Sic

Sic corona gloriæ iacuit supina.

AD COMPLETORIVM.

HOra Completorii Iesus tumultatur,
Petra grādi clauditur, amarè lamentat,
Infernus prodit spolia, cœlum reſeratur,
Sic ſalus olim perdita, ꝑ Ieſum reparatur.

SABBATO, de Angelica ſalutatione.

AVe virgo virginum,
Flos & maris ſtella,
Lumen geſtans hominum
Puritatis cella.

Sordes

Sordes tergens criminum
In vitæ nouella:
Pro nobis ad Dominum
Semper interpella.

2.

Maria fons veniæ,
Fons mellis & roris,
Fons misericordiæ,
Pincerna dulcoris,
Porta regis gloriæ,
Parens saluatoris,

Grata tuæ gratiæ
Mei sis laus oris.

3.

Gratia multiplici
Plena venustaris,
Et dono septemplici
Spiritus ornaris,
Credens verbo simplici,
Sacra virgo, pacis,
Et mereris effici
Parens, expers paris,

Pura

4.

Pura medicamine,
Sole purpurata,
Refecta libamine,
Nimis delicata,
Omnipulchritudine
Syderum ornata,
In polorum culmine
Regnas coronata.

5.

Dominus rex omnium

Te vaspuritatis

D 5

Sibi

Sibi fecit solium,
Domum maiestatis,
Spiritus sacrarium,
Templum sanctitatis,
Ut purgares solium
Nostræ prauitatis,

6.

Te, coniuncto numine,
Verbum incarnauit,
Genitor cum flamine:
Per quod liberauit

Nos

Nos ab omni crimine,
Teq; consecrauit,
Qui lucens in Virgine
Sol purificauit.

7.

Benedicta dirige
Nos ad te clamantes,
Pia mater dirige
Filios precantes,
Continentes dilige
Teq; collaudantes,

Fluctu-

**Fluctuantes erige,
Docens ignorantes,**

8.

**Tu in mulieribus
Tenens principatum,
Dignior es omnibus
Pariendo natum:
Celsior syderibus,
(Teste lingua vatum)
Constipata floribus,
Hortus voluptatum.**

Et

9.

**Et vallata lilijis,
Rosis coronata,
Affluens delitijs,
Regi summo grata,
Virtutumq; varijs
Flosculis ornata,
In polorum gaudijs
Fulgens exaltata.**

10.

**Benedictus genitus
Patri coequalis,**

In

In secreto conditus
Aulæ vaginalis,
Descendit diuinitus
Fieri mortalis,
Cuius nos intuitus
Conseruet à malis.

II.

Fructus habitaculum
Dignè commendatur,
In quo pacis osculum
Nostræ reformatur:
Qui non nouit masculum

Ven

Venter fœcundatur,
A quo vitæ pabulum
Cunctis propinatur,

I2.

Tu ergo paruuli
Funere renati,
Supplicemus singuli
Sanctæ Trinitati,
Vt in fine seculi
Simus ei grati,
Et regnemus singuli
Secum coronati, Amen.

HORAE PASSIONIS, AD BEATAM
Virginem. Clemens Papa.

Matutino tempore Mariæ nunciatur,
Quòd á Iudæis p̄fidis Ch̄s captiuatur.
Mox domũ Hañę petiūt: nam illuc ducebat
Toto corde tremuit, malè dum tractatur.

Hora Prima seq̃tur Maria suum natũ,
Singultis & lachrymis perfugit ad Pilatũ:
Falsos testes audiens, sputo maculatum,
Ingemiscens conspicit dirẽ alapatum

Audit

Audit hora tertia crucifigi natum,
Videns tectum purpura, spinis coronatum,
Ad mortis sententiam eundem damnatum,
Et crucis trabe maxima dirè oneratum.

Hora sexta filium audit conclauari,
Corpus Christi tenerum in altum leuari,
Pendentem cum latronibus, cum eis reputari,
Silentem cum aceto & felle saturari,
Terram & vestem filij sanguine rubricari.

Hora nona filium audit expirantem,
Hely voce audiens maxima clamantem,

E

Ioannē

Ioanni se, & spiritum patri commendantem,
Simeonis gladium cor eius perforantem.

Vespertino tempore Mariá dolorosa,
De cruce depositum voce querulosa,
Continet in gremio, dicens, o meorum
Benedictus baculus, & lumen oculorum.

Hora completorii assistente matre,
In sepulchrum mortuus ponitur deuotè,
Domū post reuertitur cum fletu & lamentis
Mater virgo, expectans diem resurgentis.

Omnis ætas defleat mortem saluatoris,
Gloriosæ virginis prætextū doloris: Per

Per Mariæ lachrymas, pater pietatis,
Nobis vera gaudia præsta cum beatis.

Has horas canonicas cum deuotione,
Pia virgo, recolo cum compafsione
Tui dulcis filij, qui afperfione
Pretiofi fanguinis faluat à dracone. Amen.

LAVS DE PASSIONE CHRISTI.

TE vt in memoriam reuocem, faluator,
Mihi benigniffimus adfit confolator,
Spiritus paraclitus, tuæ infpirator

E 2

Gratiæ,

Gratiæ, & mentis piæ confortator.

Redemptus, quā sanguinis auro redemisti,
Ascendat caluariae montem, quo soluisti
Aurum, vbi pretium sanguinis fudisti,
Legat vbi gratiæ librum, quem scripsisti.

Aue mons Caluariae, recordatione
Tudignus præcipua, veneratione
Extollendus valde, quem tu Iesu bone
Facis memorabilem via, passione.

Aue gemma montium, mons coagulatus,
Mōs pinguis, sanguineis guttis impinguatus,
Salua-

Saluatoris Domini lachrymis rigatus,
Cedro nobilissimæ crutis decoratus.

O mons, Dei Filius in te decaluatus,
Est nudatus vestibus, in cruce leuatus,
In palmis ac pedibus plagis est plagatus,
Lancea mitissimum perforauit latus.

Rogo dulcis lancea vulnera cor meum,
Voluntatem propriam eijce, quæ Deum
Offendit, me faciens coram eo reum:
Fac Iesu obediat, fac sequatur eum.

Anima apiculæ apprehende mores,

Campos intrat floridos, accedit ad flores,
Et florum foramina scrutatrix sapes,
Discernit, & attrahit succos meliores.

Tu quoq; fac simile, omni suauitate,
Tota Christi passio plena charitate
Redundet, non alius flos quærat a te:
Hunc florem si fuxeris, viues delicate,

Suge ergo anima, suges, quia vita
Est in Christi sanguine tua sic condita,
Affectus, os applica flori, & dic ita:
Hoc liquoris ferculo tuos hinc inuita.

Aue

Aue flos de Nazareth, flos refectionis.
In te locus pascuæ, angelis & thronis,
Melle me reficias consolationis,
Sic fugam foramina tuæ passionis.

Inferni latibulum meruit peccator,
Pro eo patibulum subis miserator:
O Iesu misericors esto restaurator
Peccatoris, vt tuæ crucis fit amator.

Ad amplexum suscipis ægrum, & dignaris
Huic emplastrum fieri, sis ei altaris
In mensa viaticum, potus salutaris,

medicus fidelissimus per hoc comprobaris.

Pœnitenti pillulæ aureæ tuorum
Fiunt guttæ vulnerum, hæc sunt qui humorū
Consumunt superflua, simul & morborum
Causas, & eijciunt phlegma vitiorum.

Grates tibi, Domine, qui reis nefandis
Factus es latibulum, brachia expandis,
Paratus in amplexibus hos fouere blandis,
Promptus in criminibus sibi relaxandis.

Quid tibi retribuam, Domine, quid dabo,
Pro tantis tam summis, tam arduis? negabo
Quis

Quicquid tibi absit hoc à me: calicem potabo,
Tum tuis laudibus in finem vacabo.

Circuibò, Domine, aureum altare
Tæ crucis, appetens laudes immolare,
Thura, thimiamatha precum, tu dignare
Meis sacrificijs Iesute pacare.

Adoro vestigia pedum, quæ formasti,
Cum in sacris humeris crucem baiulasti,
Adoro stillicidia, quibus dedicasti
Terram, quando sanguine hanc inebriasti.

Amplector, deosculor pedes, Magdalena

E

5

Quos

Quos rigauit lachrymis, quæ dolore plena,
Veræ pænitiæ peracta carina,
In pace dimissa est, & abiit serena.

O pedes dulcissimi Iesu, me quesistis
Quem, quæ perieram, post me cucurristis,
Malleos carnificum, clauos suscepistis,
Viæ lassitudinem pro me pertulistis.

Sanguis pedū roseus, quem clauī fuderūt,
Deleat vestigia pedum, quæ fecerunt,
Quando carnes dæmonis curam peregerunt,
Vanitatis literas in terra scripserunt.

Rogo

Rogo pedum riuuli, vt amissionis
Boni culpas diluant, perpetratiōis
Mali nefas auferant, tuæ passiōis
Virtus verbum proferat absolutionis.

Flecto tibi genua, qui tua flexisti,
Cum tuis Discipulis pedes abluisti,
Magister & Dominus lintheo tersisti,
Hoc exemplum posteris tuis reliquisti.

Sanguis tuus Domine nodis flagellorum
Eductus de corpore membrorum tuorum,
Et regalis purpura faciat laborum

Patien-

Patientem socium sanctorum tuorum.

**Sanguis tuus Domine, quem fudit beata
Tua crucifixio, deleat errata
Carnis, sit cinctorium renum, quo frenata
Caro sit in mentibus castis collocata.**

**Tui cordis flumina, sanguinis & undæ
Cor meum circumfluât, influât, & mundè
Abluant, inebrient, penetrent profundè,
Vt te plenè diligat, seruiat iocundè.**

**Sanguis Iesu floride, sanguis delicate,
Profluens de latere, pannum menstruatae**

Com-

Commutans in purpuram, fac in sanctitate
Ambulem, obtineam viuere beate.

Tu misericordiae mihi pluis rorem,
Tu vita coccinea Iesu ad amorem
Cor stringis affectibus, melleum saporem
Infundis, vt dulciter sequar redemptorem.

Sudoris sanguinei balsamum per totum
Corpus tuum defluens me reddat deuotum,
Me in omnibus sanet pigrum & ægrotum,
Me cælesti curiae repræsentet totum.

Tu resina galaod vngis, vt portetur

Iugum

Iugum Christi suaui ter facis vt ametur,
Facis vt mærentium cor quoq; lætetur,
Facis momentaneum, quicquid sustinetur.

Aqua o rosacea, quam feruor amoris
Eduxit de latere rosæ pulchrioris,
Inter rosas hominum peruersi ardoris
Incentiuum prohibe à claustro pudoris.

Cordis tui scissio, Iesu, scissionem
Cordi meo generet, vulnerationem
Ex amore sentiat cor, & passionem
Tuam suam faciat per compassionem.

Cor

Cor meum, quod extitit spelunca latentis
Inimici, tibi fac locum quiescentis.
Vtere pro syndone castitate mentis,
Sit loco sudarij labor pœnitentis.

Cor paratum, Domine, meũ cor paratũ,
Sic vt tibi seruiat, fac habere ratum
Quicquid cogitaueris, fac vt cogitatum
Suum ad te dirigat pro me vulneratum.

Sanguis tuæ dexteræ me dignum beatis
Faciât amplexibus cum prædestinatis,
Ad dextram me colloceat, vbi dono gratis

Para-

Paratum percipiam regnum claritatis.

In virtute sanguinis tui, Iesu Christe,
Quem sinistra protulit, rogo, mundus iste
Mihi crucifixus sit, pauperi assiste,
Ne cum hædis audiam, Ite, verbum triste.

In æternum Domine tuas venerabor
Manus, laudum hostijs & regratiabor
Pro donis exhibitis, cum dolor & labor
Transibunt, hæc tribuent vnde satiabor.

Pastor, tuis humeris gratias rependo,
Quibus reportasti me ad gregem ponendo,

Et

Et in loco pascuæ fæno me pascendo
Carnis tuæ floridæ, piè protegendo.

Tuum collum Domine stolam colaphorū
Suscepit, quod totiens vlnis brachiorum
Mariæ astrictum est, hoc suppliciorum
Prægrandes fasciculos tollit peccatorum.

Iesu tui colaphi à iugo peccati
Collum meum liberent, tuæ potestati
Subdant, & obediant tuæ voluntati
Qui per sacrificium tuum sunt purgati.

Tuæ vocis organum dulce & sonorum,

F

Pro

Pro me raucum factum est, quod mihi cęlorũ
Referauit gaudia, pręmia iustorum,
Regulas iustitię, disciplinas morum.
Mel & lac de labijs tuis propinąsti,
Tuis auditoribus, quibus prędicąsti,
Rudes in prouerbijs lacte informąsti,
In morte discipulos melle satiąsti.

Doctor amantissime, aurea doctrina
Tuis fit vulneribus meis medicina,
Fundat mihi oleum, fundat mihi vina,
Det in his proficere vnctio diuina.

Iesu

Iesu, tuum sitio in cruce prolatum,
Sitim mihi prouocet, potum delicatum
Ex te fonte tribuat, quo me renouatum
Sentiam, à veteri fermento purgatum.

Vt ceruus desiderat ad fontes aquarum,
Sic ad te desidero, tuum fel amarum,
Et acetum tribuant ad deliciarum
Paradisum prouchi pennis aquilarum.

O vultus amabilis Nazaræi floris,
Qui me sic multoties delicati oris
Suscepisti osculo, plenus es amoris.

Et per spūta contrahis maculas horroris.
Te velant, te lacerant manus impiorum,
Ad videndum grauis es oculis eorum,
Quibus lumen veneras præbere cælorum.
Margarita, claritas, splendor angelorum.

Vultum tuum Domine mihi contemplari
Dulce sit, iniurias tuas amplexari,
Tuas contumelias hîc philosophari,
Tribue proficere in hoc exemplari.

Maxillæ quot alapis pro me feriuntur,
Verba quot blasphemæ tuis ingeruntur

Auri-

Auribus, sic instruar, dum ista geruntur,
Mihi patientiæ arma proponuntur.

Horum recordatio Iesu armaturam
Mihi patientiæ præstat profuturam,
In aduersitatibus age mei curam,
Vt non sim impatiens, excedens mensuram.

Molestauit fætidum sputum sanctitatis
Tuæ nares, Domine, vt nos trinitatis
Pasceres aromate, per te collocatis
Nobis in florentibus paradisi pratis.

O summa fragrantia & cælestis chori

Aureum thuribulum, tibi meo flori,
Rosæ meæ supplico, mihi sis odori,
Sursum trahe spiritum, dum continget mori.
Gratias pro lachrymis, Iesu, quas fudisti,
Salsis, puris, calidis, quibus commouisti
Tui patris viscera, quibus eruisti
Me de manu inferi, vitam contulisti.

Iesu, tuæ lachrymæ salæ dent saporem,
Ut tu mihi sapias puræ dent decorem
Puritatis, calidæ ingerant calorem,
Accendantq; cor meum, auferant torporem.

Vi

Vt peccata defleam, ad quæ caro prona:
Vt plangam exilium, & æterna bona
Requiram cum lachrymis, o Iesu corona,
Iugium tu tribuas lachrymarum dona.
Salfas cõfer lachrymas, quæ corruptionis
Expertem me faciant, à polutionis
Labe, purè ingerant contra aquilonis
Frigus, mihi lachrymas da dilectionis.
Illos tuos oculos in morte claufisti,
Quibus petrum, & cæteros piè inspexisti,
Peccatorum cordibus quorum infudisti

Lumen tuæ gratiæ, culpam remisisti.

O paternæ gloriæ spendor per respectum,
Tuum benignissimum animæ profectum
Operaris, subleuas corporis defectum,
In utroq; respice meum imperfectum.

Verus sol iustitiæ, tu interiorē
Homīnem irradiā, da cordi feruorem
Spiritus, exteriùs tribue vigorem,
Mēbra laudent omnia suum creatorem.

Diadema spineum intulit dolorem
Reuerendo capiti tuo, & cruorem

Extraxit purpureum, pretiosiore
Regum diademate, regnis cariore.
Sanguis tui capitis eductus per spinam
Sensus mei verticis seruet, ne ruinam
Patiantur, fugiant hanc mundi sentinam,
Illos ad notitiam erige diuinam.

Ad te Iesu oculi mei dirigantur,
Cuius pulchritudinem sol, luna mirantur,
Ad choreas virginum aures erigantur,
Paradisi floribus nares nutriantur.

Da gustare Domine quantæ suauitatis

F

5

Quantæ

Quantæ sis dulcedinis, me humanitatis
Lacte tuæ refice, melle deitatis,
Tactu tuæ fimbriæ mundet à peccatis.

Tui sancti capitis verticem beatum
Veneror, arūidine pro me vulneratum,
Obsecrans, mi Domine, vt caput elatum,
Quod erexi contra te, tibi sit substratum.

Iesu, tui capitis inclinatione
Me salutans osculum præbes, fiunt pronæ
Aures meis precibus, de afflictione
Grates, ago, pastor mi, hac genuflexione.

Te

Te tradente spiritum caput inclinasti,
Quid hoc, nisi quod per hoc reconciliasti
Me patri, & rediens mihi nunciasti
Pacem, meque capitis nutu salutasti?

In hoc gestu capitis, Iesu declinare
Te à crucis titulo perpendo, vitare
Per hoc vanam gloriam te ostendis chare
Doctor, ac si diceres, hic volo regnare.

Sic me Iesu instruis, ne à me quæratur
Laus vel fauor hominum, si à me geratur
Quod sit dignum laudibus, sed tibi dicatur

Laus,

Laus, qui velle tribuis, á quo possideatur.

Iesu confer gratiam, ne velim laudari,
Nec bonis operibus regis appellari
Nomine, sed tribue hic humiliari,
Vt in regno valeam per te subleuari.

In hoc gestu capitis Iesu actiones
Gratiarum reddere in aduersis mones,
Signas te per varias tribulationes
Sequendum ad patriam, vbi me coronas.

Hoc est, quasi diceret, tu qui viam quæris,
Quæ ducit ad patriam, per crucem moneris.

Si

Si mei non fueris imitator, peris,
Ambulâis in imo, morte morieris.

In hoc flexu capitis Iesu relicturus
Matrem & discipulos, ad patrem iturus,
Accipis licentiam, vltimum dicturus
Vale, circumstantibus hic est sermo durus.

Ad istam licentiam quis non moueatur,
Cum audit quod filius Dei moriatur,
Thesaurus tam nobilis de mundo tollatur,
Vniuersa continens sepulchro claudatur?
Iesu corona candida, rubicunda, oro

Ani.

Animam reficias meam cùm laboro
In morte, hanc eripe à causis, & foro
Dæmonum, hanc inferas angelorum choro.

Ad Altare aureum hoc deuotionis
Donum in memoriam tuæ passionis,
Dulcis Iesu, offero, te summum in bonis
Requiro pro munere retributionis. Amen,

DE VITA CHRISTI AN-
selmus Episcopus.

Desere

DEsere iam anima lectulum soporis,
Lāguor, torpor, vanitas, excludāť foris,
Intusq; cor ferueat facibus amoris,
Recolens mirificē gesta saluatoris.

Mens, affectus, ratio simul conuenite,
Occupari friuolis vltra iam nolite,
Discursus, uagatio, cum curis, abite,
Dum pertractat animus Sacramenta vitæ.

In primis præcipue lector moneatur,
Ne sequens hoc opusculum, cursim procurrat:
Sed legendo paululum, sensus protrahatur,

Vt

Vt ipsis deuotio verbis hauriatur.

Iesu mi dulcissime, Domine cœlorum
Conditor omnipotens, rex vniuersorum
Quis tuorum sufficit mirari gestorum?
Quæ te ferre compulit salus miserorum.

Te de cœlis charitas traxit animarum,
Pro quibus palatium deferens præclarum,
Misera ingrediens vallem lachrymarum
Opus durum fuscipis & iter amarum.

Angelus ad virginem à te destinatur,
Per quem incarnatio tua nunciatur:

At

At dum virgo sedula voce salutatur,
Admirando seriem rei percontatur.

En te, inquit, Spiritus sanctus fœcundabit,
Tibiq; altissimi virtus obumbrabit,
Pariesq; filium Dei, gens vocabit,
Eiq; perpetuum regnum pater dabit.

Ad cōsensum virginis mox huc descēdisti,
Et pudici pectoris templum elegisti,
Virginis pauperulae cellam introisti,
Qua nostræ substantiæ carnem assumpisti.

Pudoris signaculum seruans illibatum,

G

Et

Et quæ virgo concipit, virgo parit natum,
Non decet vas flosculi esse defloratum,
Neq; Deum tollere matri cælibatum.

Cœlo, terræ, tartaro tu qui dominaris,
Formam serui sumere iam non dedignaris,
Ter tribus in vtero mensibus portaris,
Sic minus ab angelis paulo minoraris.

Quàm potens benignitas, quā potēs & pia,
Cœlo, terræ præminens, nascitur in via,
Cui dant obsequia Ioseph & Maria,
Hunc canens angelica laudat harmonia.

O maiestas

O maestas deica, quantum inclinaris,
Cum Deus ex foemina oriri dignaris,
Nunquid in palatio rex coeli lätaris?
Non, sed in præsepio breui reclinaris.

Iesus qui ab angelico cætu veneratur,
Vestibus purpureis natus non ornatur:
Sed in satis vilibus pannis inclinatur,
Sicq; mundi gloriam pauper detestatur.

Natis regum principes solent congaudere,
Et altrices nobiles vbera præbere,
At hæc Dei filius renuit habere,

Malens se pastoribus notum exhibere.

Sola virgo genitrix summi patris nato
Lac fundis virgineum vbere sacrato,
Vagientis osculo consolaris grato,
Atq; foues gremio sinuq; beato.

O fœlix puerpera sola gaudens paris,
Eia quàm & dulciter nato iocundaris,
Quàm pijs amplexibus Iesum amplexaris,
Quàm gratis obsequijs ipsi famularis.

O Dei dignatio quàm mira probatur,
Tegitur potentia, Deus inclinatur,

Altitudo

**Altitudo subditur, longum breuiatur,
Fit plana profunditas, latum angustatur.**

**Tristatur lætitia, salus infirmatur,
Panis viuus esurit, virtus sustentatur,
Sitet fons perpetuus, quo cœlum potatur.
Et quis hæc magnalia mirè non miratur?**

**Qui sub lege nasceris, legem obseruasti,
Circumcisus pretium nostrum inchoasti,
Dum pro nobis sanguinem patri immolasti,
Verè Dei filium te esse probasti.**

Magos ducesydere ad te perduxisti,

Quorum donis mysticis coli voluisti,
In Aegyptum transmeans hostem euasisti,
Exemplum debilibus in hoc reliquisti,

Manibus virgineis templo praesentaris,
Iusti senis brachijs paruulus portaris,
Per quem tu propheticè Deus praedicaris,
Gentium lux, Israël gloria vocaris.

Postmodum puerulus bis iam sex annorū
Quaesitus à virgine in turba notorum,
In templo repertus es in medio doctorum,
Quaerens & interrogans mira secretorum.

Fili

Fili, inquit genitrix, quid nobis fecisti?
Quæsitus iam triduo cur sic latuisti?
Sed Iesu quæ patris sunt tractare dixisti,
Non tamen hominibus subdi renuisti.

Ex hinc ad trigesimum annum saluatoris
Miror quod se transtulit calamus scriptoris:
Hinc forsitan suggeritur animo lectoris,
Ne se nimis publicent acta iunioris.

Baptizatus postmodum culpas nostras lauit,
Tactu sacri corporis aquas consecrauit,
Quem descendens Spiritus sanctus illustrauit,

Voxq; patris filium palàm declarauit.

Hinc Iesu dulcissime eremum subîsti,

Ibiq; ieiunijs corpus afflixisti,

Et cum feris habitans, Satan confudisti:

Sic exemplum efficax cunctis reliquisti.

Cumq; tua placuit facta declarare,

Atq; pœnitentiam mundo prædicare,

Incipis discipulos tecum congregare,

Quales solet sæculum paruos reputare.

Respuis Philosophos, vocas piscatores:

Et quos mundus despicit, efficis doctores,

Per

Per hos tibi subijcis terrarum doctores,
Vt confundas fortia, dissipes tumores.

Hinc signis mirificis mundum illustrasti,
Approbans coniugium, nuptias intrasti.
Et aquam in optimum vinum conuertasti,
Paucis multa millia panibus cibasti.

Solo tuo mortui verbo suscitantur,
Cuncti morbi gratia protinus curantur,
Mari, ventis imperas, nec vltra turbantur.
Præcipis dæmonibus, & mox effugantur.

Iesu benignissime, post gesta tam clara,

G 5 Nunci-

Nuncios discipulis intimas amara,
Immolandum indicas te crucis in ara,
Turbantur mox pectora talium ignara.

Vrbes, castra circuis, populos docendo,
Fatigaris, esuris, sitis discurrendo,
Molestaris crebrius, aspera ferendo,
Atq; plebis perfidæ prospera spernendo.

Pergis Ierosolymam, in asello sedens,
Te plebs gaudens suscipit, obuiam procedens,
Iter sternit vestibus, palmæ ramos cædens,
Et agmen infantium te laudat incedens.

Vrbis

Vrbis defles præuidens casum periturae,
In templo mercantibus comminaris dure,
Inuident mox principes, gens mentis impure,
Sciscitantes talia, quæ præsumis iure.

Prædicans quotidie, tempus præstolaris,
Quo pro vita sæculi mortem patiaris:
Machinantur inuidi modum, quo perdaris,
Spondet Iudæ pretium, pro quanto vendaris.
Coenam cum discipulis post hæc celebrasti,
Quos tui mysterio corporis cibasti,
Pedes lauans singulis, te humiliasti,

Ipsos

Ipsos post hæc pabulo verbi roborasti.

Tunc palam discipulis mortem prædixisti,
Et authorem criminis, Iudam ostendisti,
Oransq; pro omnibus, gratias egisti,
Et egressus protinus hortum introisti.

Lucem nox procluserat, omnes exiêre,
Cepitq; cum tædio Iesus iam pauere,
Monetq; discipulos paululum sedere,
Ut orandi spacium valeat habere.

Ecce Iesus legitur pauens contristari,
Non præsumat igitur quisq; indignari,

Cum

Cum tristantem quempiam viderit turbari.

Piè magis studeat mæsum consolari.

Tunc procedens modicū humi se pstrauit,

Et transferri calicem à se postulauit:

Sed patris arbitrio illud commendauit,

Et ecce mox sanguinis sudor emanauit.

Quis vnq̃ mortalium ad mortis horrore

Auditur sanguineum fudisse sudorem,

Ex hoc forsan instruit scriptura lectorem,

Eius nunquam similem fuisse dolorem.

Adest ad hæc proditor multisq; vallatur,

Vt

Vt ipsorum manibus innocens tradatur,
Et salutans sub dolo, Iesum osculatur:
Sed Iesus blandissimis verbis hunc affatur.

Ad quid, inquit Dñs, amice huc venisti,
Nunquid tradis osculo, quem iam vendidisti?
Sæuientes protinus irruunt ministri,
Nec verentur fieri proditores Christi.

Quis mirari sufficit in hoc saluatorem,
Eiusq; mirificum pectoris dulcorem:
En amicum nominat, hostibus peiorem,
Admittens ad osculum pacis proditorem.
O Iuda

O Iuda miserrime, vt quid sic egisti,
Osculo pacificum neci tradidisti,
Quare beneficijs sic abutens Christi,
Mala bonis reddere non erubuisti.

Ministri mitissima voce sciscitati,
Quem quærant, retrorsum corruunt pstrati,
Hinc pensent quod aspera erit vox irati,
Cuius verba dulcia nequiuerunt pati.

Comprehensus deniq; nequiter tractatur,
Vinculis atrociter diris mancipatur,
Sed agno mitissimo verè comparatur.

Qui

Qui nec minas ingerit, & nec reluctatur.

Saluator mitissime, quàm malè tractaris,

Iam solus relinqueris, solus infestaris:

Fugiunt discipuli, solus retentaris,

Probris ac ludibrijs sputisq; fædaris.

Eia quoad fugitis, quò, vt lateatis,

Qui nuper cum Domino mori vos iactatis:

Sed prior pro omnibus mortem subit gratis,

Nec pro ipso postmodum mori timebatis.

Sequens Petrus à longe, atrium intrauit,

Sed ad vocem fœminæ ter Iesum negauit,

Quem

Quem dum Iesus respicit, flendo suspiravit,
Et amaris lachrymis culpam expiauit.

Vidēs post hęc p̄ditor quod Iesus damnaſ,
Retulit argenteos, quibus vendebatur,
Et recedens laqueo miſer ſuffocatur,
Sic mercede congrua latro præmiatur.

Nox inſomnis itaq; tota ducebatur,
Nulla prorsus requies Ieſu præſtabatur,
Ministrorum impia plebs iniuriatur,
Alapis & colaphis innocens maſtatur.

Falſi Ieſu contra te teſtes inducuntur,

H

Tacitus

**Tacitus dissimulans cuncta, quæ dicuntur,
Manè factò manibus vincula nectuntur,
Ad Pilatum traderis, hostesq; sequuntur.**

**Accusaris deniq; , sed nihil probatur,
Finguntur mendacia, verum occultatur,
Nec latebat iudicem, quod fraus operatur,
Ideo te perdere Præses verebatur.**

**Herodis aspectibus post hæc præsentatus,
Multisq; sermonibus tacens sciscitatus,
Te rex cum exercitu spreuit indignatus.
Præfidi reduceris, veste candidatus.**

Iudæi

Iudæi tunc acerbis instant accusantes,
Herodis ac præsidis fœdere lætantes:
Patienter toleras canes oblatrantes,
Tuaq; patientia armas te amantes.
Tacentem ad omnia, Præses admiratur,
Ab ipsis eripere Iesum sic conatur:
Sed tumultus populi ingens suscitatur,
Et vox plebis insonat, vt crucifigatur.
O gens nefandissima, quare sic egisti,
Saluatorem abnegas, impium petisti,
Et latronem eligens, Christum perdidisti,

Sic à Deo despici iure meruisti.

**Cernens iudex deniq; se non præualere,
Sed magis in populo tumultum augere.**

Iudicauit fieri quod illi petière:

Exultat gens perfida, sui doluere.

Traditur militibus, vinculis arctatur,

Ad columnam sistitur, dure flagellatur,

Vndiq; verberibus corpus cruentatur,

Sepelitur pietas, furor dominatur.

Ecce caro tenera pñ saluatoris

Ad columnam nequiter coarctatur loris,

Sic

Sic flagellis cæditur impij tortoris,
Quàm patent vestigia vsq; nunc cruoris.

Post conflictum verberum vide quid agat,
Purpura induitur, spinis coronatur,
Calamus in dextera velut sceptrum datur,
Et illusus genibus flexis adoratur.

Adoratum conspuunt, faciem vellantes,
Feriunt arundine caput, hoc dicentes,
Prophetando indica te percutientes,
Talibus ludibrijs instant illudentes,

O quàm longum singula foret numerare,

**Sed quàm fuit longius tanta tolerare,
Læthali duritia constat laborare,
Qui amantem taliter negligit amare.
Ecce post angustias tot iniuriarum,
Quæritur acerbitas denuo pœnarum,
Quorum sic supplicium noscitur amarum,
Quod quicquid peractum est reputatur parũ.
Nam per vrbis medium Iesus procedebat,
Crucisq; patibulum humeris ferebat,
Ad fores & ostia populus fluebat,
Eiusq; confusio singulis patebat.**

Occur

Occurre nunc anima intuens meantem,
Gratis ad patibulum pro te properantem,
Sponsum tuum respice crucem baiulantem,
Tua suis crimina pœnis expiantem.

Triplicem intueor turbam te sequentem,
Scilicet, carnificum primam te prementem,
Iudæorum alteram, pœnam irradientem,
Amicorum tertiam, anxie lugentem.

Tandem ad caluariae locum trasmeatur,
Et ibidem vestibus Iesus spoliatur:
Ut hinc quisq; militum partem fortiatur:

Post hæc in patibulo crucis anxiatur.

Ad pudoris cumulum Iesu mi nudaris,
Vt ventis ac frigori nudus exponaris,
Innocens cum impijs in cruce damnaris.
Et quasi dux criminis in medio locaris.

Astant â longe proximi, à nullo cōsolaris:
Sed assistunt vndiq; per quos tribularis.

A malignis perfidè seruis blasphemaris,
Et, quod pœna peius est, passus subsannaris.

Cor, tu mens superbia disce non inflari,
Nec te, quæso, pigeat Iesum imitari,

Quem

Quem indignè conspicias viliter tractari,
Qui præ cunctis meruit semper honorari.

Disce falsam spernere gratiam honoris,
Laudesq; contemnere humani fauoris,
Dum te vilem reputat homo videns foris,
Tu te vilem ab oculis penses creatoris.

Vt quid ergo murmurās miser indignaris,
Si coram hominibus vilis reputaris:
Sed magis in oculis Dei confundaris,
Coram quo pro meritis vilis comprobaris,
Tensis ergo brachijs manus cōclauantur.

H 5

Cunctis

Cutis, caro trucibus clavis fodebantur,
Nerui, venæ simili modo laniantur,
Nec his tamen perfidi pœnis satiantur.

Sed ne desit quippiam ad mortis horrorem,
Ferrum pedes penetrans cumulat dolorem:
In te sic exacuunt impij furorem,
Posponentes nequiter Domini timorem.

Horrorem incutiunt mallei sonantes,
Cutemq; cum carnibus totam terebrantes,
Nervos cum subtilibus venis lacerantes,
Et compages ossium simul dissipantes.

Fur

Fundunt riuos sanguinis, fontes saluatoris:
Properans huc anima currat peccatoris,
Hauriat hinc quippiam sacrati liquoris,
Quo frequenter liniat vulnera doloris.
Deniq; melliflua verba charitatis,
Proponit Iesus, veniam petens sceleratis.
O quantum exuberat vena pietatis:
Non desperet amodo quisq; pro peccatis.
Crucifigunt, laniant, pœnas cumulando,
Sed rependit gratiam, pro eis orando,
Non diffidat pœnitens quisq; aliquando,
Salua-

Saluatoris gratiæ copiam pensando.

**O miranda pietas bonitatis Christi:
Ad te de patibulo clamans voce tristi
Latro petit veniam, & mox indulxisti,
Quo spem pœnitentibus veniæ dedisti.**

**Pœnam quam sustinuit, crimen exigebat:
Postquam sic in exitu vitæ pœnitebat,
Veniā consequitur statim quam petebat,
Et perennem gloriam lætus obtinebat.**

**Post hæc matrem intuens Iesus aduocauit,
Eamq; discipulo charè commendauit,**

virgi

Virginemq; virgini pulchrè sociauit:
Et tunc hanc discipulus vt matrem seruauit.

O quàm virgo grauitè intus cruciatur,
Cum orbata filio seruo commendatur:

Mira commutatio meritò probatur,
Cum seruus pro Dño matri commutatur.

Loquens Iesus denuo, SITIO dicebat,
Tunc acetum protinus felle qui miscebat,

Hoc infusum spongiæ ori porrigebat,
Quod degustans paululum bibere nolebat.

O Iesu mirifice, quid est quod agebas,
Cum

Cùm de siti conquerens de cruce, tacebas,
Puto quòd magnopere potum non petebas,
Sed salutem potiùs nostram sitiebas.

Venam iam exhauserant riuuli cruoris,
Euanesceit pristini species decoris,
Vultum labes occupat liuidi palloris,
Sic triumphat de Iesupia vis amoris.

Corpus iam distēditur, & fauces rauescunt,
Contorquentur labia, crines perhorrescunt,
Pia languent lumina, membraq; rigescunt,
Et totius corporis vires delitescunt.

Vocem

Vocem p̄mēs vltimam, patrem inuocāsti,
Spirituq; manibus eius commendāsti,
Cum clamore valido tandem expirāsti,
Sic salutis omnium opus consummāsti.

Dum saluator patitur, cœli obscurantur,
Velum templi scinditur, tumbæ reſerantur,
Scissis petris corpora multa suscitantur,
Et naturæ Dominum pati protestantur.

O quantū Iudaicam gentē nox p̄mebat,
Quę tanta miracula videns non credebat:
Sed quam vox prophetica cum signis p̄mebat
Morti

Morti tradens impiè, nequiter spernebat,
Astat virgo virginum cruci saluatoris,
Stans transfixa gladio intimi doloris,
Nati pœnas intuens & riuos cruoris,
Intus illa sustinet, quod hic tulit foris.

Vultu mater anxio respicit pendentem,
Sanguinem vulneribus largiter fundentem:
Nati cernit faciem in morte pallentem:
Nec mirum si laniat tuam dolor mentem.

Nunc deposcit debitum atrox vis naturæ,
Quod tibi detinuit olim parituraæ,
Pœnasq;

Pœnasq; cum fœnore extorquor vsuræ,
Quæ communi matribus debebantur iure.

Nunc quasi parturiens experiris verè,
Quàm sit matri proprium nato condolore:
Nunc amaroſ gemitus cordis extorsère
Dolores, quos filium cernis ſuſtinere.

Aſtans vnigenitum genitrix deplorat,
Quò ſe vertat anxia præ dolore ignorat:
Nunc plangit, nūc eiulat, nūc gemens adorat,
Sed geſtus virgineos dolor non deſlorat.

Gladio tranſfigeris doloris reuera,

I

Tenſa

Tensa cernens filij brachia procera,
Pendens corpus regium velut in statera,
Membraq; fundentia sanguinem syncera.

Cuius, quęso, valeat mens vel lingua fari,
Quantum virgo creditur intus cruciari,
Dum cernit iam mortuum corpus vulnerari,
Atq; nati viscera lancea rimari?

Corpus quidem mortuum nil iam sentiebat,
Sed maternum lancea pectus transfigebat,
Quam fixam in filij latere videbat,
Quo cum aqua sanguinis liquor effluebat.

Misereri

Misereri domina miseris dignare,
Quos Iesus redimere dignatus est carere,
Ipsa quoque te pietas cogat nos saluare,
Quæ te nati compulit poenas complorare.

Surge torpens anima expers sanitatis,
Aguas, quæso, steriles sperne vanitatis,
Ecce fons purissimus pater pietatis,
Affluens vberissime riuis charitatis.

Ad hunc æger propera fontem saluatoris,
Vt fluentis quippiam haurias dulcoris,
Aquæ inde lauacrum, pretium cruoris,

Hinc tui curatio profluat languoris.

O mira dignatio pñ saluatoris,

O verè mirifica pietas amoris,

Expers culpæ nasceris, Iesu flos decoris,

Ego tui, proh dolor, causa sum doloris.

Ego, heu, superbio, tu humiliaris:

Ego culpas perpetro, tu pœna mulctaris:

Ego fruor dulcibus, tu felle potaris:

Ego peto mollia, tu durè tractaris.

Ad te, pater, dirigo propitiatorem,

Qui effudit proprium propter me cruorem.

Pater

Pater ne despicias, quæso, peccatorem,
Pro quo passum grauiam nosti redemptorem.

Tria docet passio Christi gratiosa,
Creatori vitia quàm sint odiosa,
Inferni supplicia quàm sint dolorosa,
Atq; cœli gaudia quàm sint gloriosa.

Hæc ô lector diligens facile perpendis,
Iesum passum intuens pro culpis delendis,
Atq; pro supplicijs à nobis auferendis,
Simulq; pro gaudijs nobis conferendis.

O quàm admirabilis amor comprobatur.

**Cum Iesus pro vitijs nostris immolatur,
Et pro pœnis debitis nobis cruciatur,
Suisq; doloribus gaudia mercatur.**

**Ergo tuis anima viribus conare,
Hanc amoris gratiam dignè compensare,
Hunc totis præcordijs gaudens amplexare,
Præter Iesum penitus nil velis amare.**

**Iesu cordis gaudium, & dulcedo mentis,
Animæ solatium in te confidentis,
Te, benigne, deprecor precibus attentis,
Mei memor singulis custos sis momentis.**

O Iesu

O Iesu, quem curia cœli veneratur,
Tuum quàm mirificè opus consummatur,
Iam de cruce tempus est vt corpus desumatur,
Et labori requies ex hoc concedatur.

Nicodemus & Ioseph post hæc affuerunt,
Qui nequaquam Domini neci consenserunt,
Hi pedum ac manuum clauos eduxerunt,
Atq; de patibulo corpus susiulerunt.

Tunc accedens properè genitrix orbata,
Pia nati vulnera tergens cruentata,
Oscula vulneribus imprimens beata,

Sanguinis libamina colligit sacra.

Cuius inquam integrè cor excogitavit,
Quanto mater studio vulnera tractavit,
Et tractando lachrymis tergere curavit,
Quamq; crebris osculis illa delibavit?

Iam, virgo dulcissima, iam cesset ploratus,
Eccedolor filij cessat tumultus,
Instatq; lætitiæ dies peroptatus,
Quo tuus de mortuis iam resurgat natus.

Sindone dominicum corpus implicatur,
Et cum aromatibus sepulturæ datur;

Sed

Sed vt à discipulis furtim non tollatur,
Militum custodia tumulus vallatur.

Magdalena deniq; locum obseruabat.
Quæ Iesu præcipue amore fragrabat,
Peruigil aromatum vnguenta portabat,
Quibus hæc perungere Iesum festinabat.

At nocte dominica, dum hæc peragebat,
Dominus ab inferis victor resurgebat,
Hinc captiuos eruens, quos mors detinebat,
Et tumba cum linteis vacans apparebat.

Terræ motus veniens factus est repente,

I 5 Et

Et descendit angelus Domino surgente,
Tunc custodes subito consternantur mente,
Fiunt velut mortui, metu perurgente.

Postmodum à tumulo territi fugerunt,
Et Iudæis seriem facti retulerunt,
Quos illi pecunijs multis corruerunt,
Ut sublatum dicerent furtim, suaserunt.

O quàm mira cæcitas Iudæos præmebat,
Quàm cæca cupiditas milites vrgebat,
Sic hic inde veritas occulta manebat:
Sed hoc diu fieri Iesus non finebat.

Mane

Mane prima Sabbati surgentis auroræ,
Magdalena adfuit, æstuans amore,
Et dum cernit tumulum absq; saluatore,
Flens gemit & ululat anxia dolore.

Astans ad hæc Dominus, specie ignota,
Hanc affatur dulciter, metus vi ablata:
Quem quæris sic lachrymans mulier deuota?
Promere ne timeas cordis tui vota.

Secretorum cognitor, qui corda scrutaris,
Tu causas tristitiæ quare percontaris?
An amantis lachrymas pie aspernaris?

Cuius

Cuius desiderium cordis tu probaris.

Illā, Iesu, præter te prorsus nūl quærebat,
Te corde, te labijs solum sitiebat:

Per te sexus immemor arma non timebat,
Pro te gemens anxie, pro te flens dolebat.

Hortulanum itaq; Iesum hæc putabat,
Sed spiritualiter hortum sic ornabat,
Nam sentes perfidiæ iam eradicabat,
Atq; flores fidei plantare curabat.

Tunc vocem pijsimus saluator mutavit,
Et eam ex nomine Mariam vocavit,

At illum mox agnitum gaudens adoravit,
Et adorans gaudio multo exultavit.

En Iesu dulcissime, postquam surrexisti,
Crebrò te visibilem tuis præbuiſti,
Cibos cum discipulis deniq; sumpſiſti,
Et ipsis videntibus cœlos ascendisti.

Quanto putas gaudio genitrix impletur,
Cum iam impossibilem natum intuetur,
Resurgentis gaudio luctus mox deletur,
Et noua lux oritur, quæ non auferetur.

Nunc doloris gemitus omnis propulsatur,
Mœror

Mœror in lætitiā mirè commutatur,
Dum mors inuincibilis victa superatur,
Et deuictō vitio virtus instauratur.

Sed viso discipuli gaudent saluatore:
Quā putas lætitiā gaudet ampliore
Viso suo genitrix rediuiuo flore?
Quem extinctum viderat nuper in mœrore,
Ex hoc virgo poteris securè gaudere,
Tibi nequit amodo dolor præualere,
Sed nec vltra filio valet mors nocere:
Pia nobis igitur mater miserere,

O quā

O quàm nos mirificè Iesu consolaris,
Dum pro peccatoribus Deus incarnaris,
Et cum peccatoribus libens conuersaris,
Nec tandem pro talibus mori dedignaris.

Sic preces pro impijs moriens fundebas,
Et petenti veniam reo concedebas,
Peccatrici primitus surgens apparebas,
Magnam peccatoribus spem in hoc præbebas.

Iesu, qui pro miseris tanta pertulisti,
Qui resurgens veniæ nobis spem dedisti,
Non relinquo orphanos, quos sic redemisti,
Sed

Sed mitte paraclitum, quem tuis misisti:

**Iesu princeps gloriæ, Deus maiestatis,
Qui pro orbe graua pertulisti gatis,
Iam sedes in folio summæ Trinitatis,
Nos clementer aspice vultu pietatis.**

**Fac nos tuo iugiter amore flagrare,
Et ad tuam gloriam semper aspirare,
Virtutes acquirere, vitia vitare,
Mente cum cœlestibus semper habitare.**

**Fac nos ita memores tuæ passionis,
Vt simus participes resurrectionis,**

Per

Perfruentes gloria tuæ visionis,
Et tuis perennibus abundare bonis.

A M E N.

INSTRVCTIO CVIVS-

libet Religiosi ad bene beateq; vi-
uendum: & potest cani in melodia,
qua, Patris sapientia.

CHristus nobis tradidit
Hanc normam viuendi,

Vt humana vanitas

Possit vilipendi,

K

Et

Et æternum gaudium
Queat compræhendi,
Quod nec potest concipi,
Neq; lingua dici.

2.

Christus quicquid fecerat,
Nostra est doctrina:
Quicquid ipse pertulit,
Nostra medicina.
Omnia patrata sunt,
Ut nos à ruina

Salva

Saluaret clementius
Pietas diuina,

3.

Eia ergo Clerice,
Verus hæres Christi,
Quite, spreto sæculo,
Deo spondesti,
Age nunc viriliter,
Sicut incepisti:
Ipse te non deseret,
Cui te dedisti.

K 2

Quic-

4.

Quicquid tibi accidit,
Quicquid patieris:
Christum semper respice,
Ipsūq; sequēris.
Forma vitæ tuæ sit,
Sicq; semper eris.
Patienter sustine,
Vt tu coroneris.

5.

Cū in Choro steteris
Laude in diuina,

Va

Vagam mentem erige,
Ne ruat supina,
Cogitando vaniùs
De mundi sentina:
Ad laudis dulcedinem
Mentis cor inclina.

6.

Longis in vigilijs
Choro stans ligatus,
Cogitabis qualiter
Christus flagellatus,

K 3

Pro

Pro tuo peccamine,
Sitq; morti datus:
De tali spectamine
Sit tuus cogitatus.

7.

Quando in capitulo
Eris proclamatus,
Et propter inuidiam
Fortè accusatus,
Durus tibi fuerit
Præfident, Prælati:

Paties

Patenter sustine,
Et eris beatus.

8.

Christi patientiam
Volue tunc in mente,
Qui damnatus extitit
Pessima à gente,
Quæ ipsum alloquitur,
Ipso nîl loquente,
Ut agnus obmutuit
Coram se tondente.

K 4

In

9.

In labore manuum

Quamuis tu graueris:

Omni patientia

Tu fac quod iuberis,

Et hoc voluntariè,

Dono ne priueris:

Et perfectus Clericus

Coram Deo eris,

10.

Laborando cogites:

Christus non quieuit,

Vitis

Vilis carnis commodum
Ociando spreuit,
Portans crucem propriam
Mandatum impleuit:
Sic exemplum exhibens
Facere consuevit.

II.

Cum in Refectorio
Bene non condita
Dantur necessaria,
Languescite vita:

K 5

Be-

Benedicas Dominum,
A quo sunt largita,
Patienter sustine,
Et cogitabis ita:

12.

Brevis erit terminus
Huius malæ vitæ.
Christus hoc sustinuit,
Sustinebis ritè.
Magnum erit præmium,
Quies sine lite.

Dulcis

Dulcis vox ad gaudium,
Dilecte mi venito.

13.

Cùm in tuo lectulo
Stramenta sunt dura,
Et labore lassa sunt
Genua & crura:
Nihil vani cogites,
Penses mente pura,
Et de rebus sæculi
Non sit tibi cura,

Tua

14.

Tua meditatio

**Sit de cruce Christi,
Omnibus quæ durior.**

**Quæ tu pertulisti:
Qualiter redemptus sis,
Quod non meruisti,
In tuoq; lectulo
Sint tractatus isti.**

15.

**Si te tentat Dominus
Per infirmitatem,**

Vel

**Vel dolorum grauium
Per diuersitatem:
Habe patientiam,
Senti pietatem.
Dominus te visitat
Ad vtilitatem.**

16.

**Christus personaliter
Pertulit dolores,
Et dolore patitur,
Quos scit chariores,**

Vi

Vt dolendo iugiter
Fiant clariores,
Et cum cœli ciuibus
Habeant honores.

17.

Pro tuis miserijs
Habebis mercedem,
In cœlesti gaudio,
Claritatis sedem:
Hîc viuendo miserê
Impetrabis ædem

Ange-

Angelorum, ideo
Sustine tuum pedem.

18.

Prælati si te diligat
Vnà cum Priore:
Hos seruare studeas
Summo cum honore,
Hos turbare caueas,
Mente, corde, ore,
Et sincere diligas
Omni cum honore.

Ioseph

19.

Ioseph Christi fuerat
Pater putatiuus,
Quem Christus dilexerat,
Quamuis genitiuus
Ipseque non fuerat,
Tamen Subiectiuus
Esse sibi voluit,
Exemplar positiuus.

20.

Summe tamen caueas
Esse adulator,

Falsam

Falsam rem dicere,
Et falsificatur,
Ne placendo ipsis, sis
Pauperum damnator.
Mortem priùs elige,
Quàm sis criminaton.

21.

Talis Iudas extitit,
Dispensator Christi,
Quem mercando tradidit:
Sic sunt omnes isti,

L

Qui

Qui pro gula pauperes
Damnant vultu tristi,
Hos in pœnis pessimis
Deus iubet sisti.

22.

Si non habes gratiam
Tuorum prælatorum,
Manus tunc incidere
Timeas eorum,
Et Christo adhæreas,
Frequentando chorum.

Ipse

**Ipsē te custodiat,
Qui est rex cælorum.**

23.

**Christus Dei filius,
Doctor veritatis,
Reclamauit publicē
Viam falsitatis.
Propter hoc displicuit
Scribis, & prælatis.
Talia si sustines,
Sustinebis gratis.**

L

a

Si

**Si per negligentiam
Fueris redargutus,
Habe patientiam,
Tacens quasi mutus.
Respondendo friuolè
Non sis dissolutus.
Sciens linguam regere,
Eris semper tutus.**

25.

**Christus puer paruulus,
Salus nostrę spei,**

Virgam

Virgam matris timuit,
Obediendo ei:
Non loquendo moritur,
Impij Iudei
Dum cruci affigerent
Verum natum Dei.

26.

Quando tu ab aliquo
Fueris turbatus,
Debes ei ignoscere,
Quamuis non rogatus.

L 3

In

In bono malum vincere
Semper sis paratus:
In tali patientia
Fælix monachatus.

27.

Sic te Christus docuit,
Verus rex cœlorum,
Patienter doluit,
Quando Iudæorum
Pertulit opprobria,
Nîl referuans horum,

Pati-

Patiendo supplicat,
Memor miserorum.

28.

Si aliquem de fratribus
Videris errare,
Hunc cum mansuetudine
Debes increpare,
Tua propter monita
Sinon vult cessare,
Tibi sit vt Ethnicus.
Ethoc dico quare?

L 4

Christus

29

Christus multos docuit,
Qui non sunt saluati,
Quibus piè præfuit,
Manserunt ingrati.
Cautè arguendi sunt,
Qui sunt insensati,
Ne retractent turpiter,
Qui nîl volunt pati.

30.

Si ex vehementia
Aliquem turbâsti

Sig-

Signo, verbo, factoq;
Quicquid perpetrâsti,
Roga vt dimittat hoc,
In quem tu peccâsti,
Et emendare studeas
Instar viri casti.

31.

Quem Christus non læserat,
Vt habuit placatum,
Inimico blandiens,
Efficit beatum.

L

5

Hoc

Hoc exemplum exhibens
Optimum, beatum:
Tuum aduersarium
Duc ad bonum statum.

32.

Si arrident prospera,
Tunc non exalteris,
Semper te humilia,
Cautè gloriaris,
Deus dat hæc omnia,
Quæ tu deprecæris.

Quis

Quis sis, qualis intra te,
Semper memor eris.

33.

Christus rex altissimus
Non se exaltauit,
Sed pro te humiliter
Se humiliavit.

Quicquid es, ab eo es,
Ipse te creauit.

Ille te humiliter,
Qui sic te beauit.

SI

34.

**Si præcellis alios
Aliqua virtute,
Hos noli despiciere,
Te regendo tutè:
Sed collauda Dominum
Tua Pro salute,
Non spernendo alios,
Sic saluabis tu te.**

35.

**Non spreuit Altissimus
Viles peccatores,**

In hoc docens veriùs,
Quòd inferiores
Non debemus spernere,
Neque viliores,
Exhibendo iugiter
Omnibus honores.

36.

Situo iudicio
Iam simpliciores
Præferuntur alijs,
Et sunt digniores,

Quo-

Quorum tibi displicet
Tam vita, quam mores:
His, si Deum diligis,
Exhibe honores.

37.

Qui tua potentia
Cœlum, terram rexit,
Regi à simplicibus
Pro te non despexit,
Crucis mortem pessimam
Pro te non neglexit.

Quid

Quid pro illo sustines,
Qui sic te dilexit?

38.

Illud semper cogita,
Ad quid tu venisti.
Cui seruis, propter quid,
Quem tu quaesivisti,
Et labores maximos,
Quos tu pertulisti,
Noli gratis perdere
Stans in laude Christi.

Quid

39.

Quid ad te, si alij
Currunt indirecte:
Gressus tuos dirige,
Ambulans perfecte.
Christus viam docuit
Ambulandi recte,
Quem sequendo iugiter:
Cor, & crura flecte.

40.

Christus pro te pertulit
Plurima tormenta,

Et

Et ei Compassa sunt
Cuncta elementa.
Quæ in corde sæpius
Tuo repræsentata.
Patienter sustine
Pauca tentamenta.

41.

Si commotus fueris,
Ille perturbatus:
Verbera si sustines,
Ille flagellatus:

M

Iustè

Iustè si argueris,
Hic malè tractatur:
Quicquid mali sustines
Ille plùs tristatur.

42.

Deo semper seruias
Cum stabilitate,
Stabiliri expetas,
Sua pietate.
Ne perdas miseras,
Quas cum grauitate

Aequi-

Acquisisti longius,
Has non moue à te.

43.

Nîl valet incipere,
Nisi compleatur.
Laus in fine canitur,
Et corona datur,
Christus post misérias
Cælo coronatur.
Noli retrospicere,
Merces ne perdatur.

M 2

Tua

44.

Tua Consolatio
Sacra sit scriptura,
In qua sæpe studeas,
Perlegendo plura.
Multa tu inuenies,
Quæ sunt placitura,
Quæ te à multiplici
Liberabunt cura.

45.

Nihil est vtilius
Sacra lectione,

Vel

Vel orare Dominum
Cum deuotione.

Ista reddunt hominem
habilem coronæ

Ergo tuum studium
In illis expone.

46.

In tribulationibus,
Pauper tu Clericule,

Inuoca auxilium
Inclytæ Puellæ

M 3

Mariæ.

Mariæ, vt adiuuet,
Ne lædant procellæ.
Ipsa te eripiet
A doloris felle,

47.

Quicquid facis, vbi sis,
Claustro, vel in via:
Illa semper tecum sit
Dulcis vox Maria.
Hæc est custos pauperis,
Et matrona pia.

Hæc

Hæc tuum viaticum,
Tua medicina.

48.

Deum patrem gloriæ
Lauda omni hora,
Et credendo firmiter
Debitè honora,
Qui te sibi simulat
Specie decora,
Cui vt tu placeas,
Sedulò labora.

M

4

Eius

Eius quoq; filium,
Nostrum consolamen,
Pro te piè inuoca,
Atq; sacrum flamen,
Vt omnes nos adiuuet,
Qui timent turbamen,
Et à malo liberet
In æternum. A M E N.

ORATIO SVPER, AVE

M A R I A.

AVe virgo, virgula flosculi regalis,
Quam in matris clausula virtus diuinalis
Exemit à macula culpæ generalis,
Vt illustres sæcula, decor virginalis.

Maria tu syderis instar luminosa,
Stella maris diceris verè radiofa.
Nondum nata crederis tota gratiosa,
Carens culpa veteri, summa cœli rosa.
Gratia progenitam te Deus igniuit,

M 5

Vt

Vt lucernam inclytam, lumine vestiuit,
Cuius luce perditam drachmam requisivit,
Et ad vitæ semitam ducens insigniuit.

Plena luce gratiæ rutilans decora,
Solem tu iustitiæ præuenis aurora:
Tota pulchra specie, fulgens omni hora,
Noctem delinquentiæ fugas sine mora.

Dominus cum hominem voluit necari,
Omniū tu Dominum gaudes incarnari,
In te, virgo virginum, quo nos scis beari,
Angelorum agminum turmas reparari.

Tecum

Tecum Dei filius, qui te dedicauit,
Et vt vitrum radius solis subintrauit,
Carne sumpta propria te inhabitauit,
Ac nos sibi proprios per te copulauit.
Benedicta filia, quæ paris parentem,
Lactis alimonia nutriste pascientem,
Stringis inter brachia cuncta condientem,
Cuna cingis fascia omnia regentem.

Tu in mulieribus virgo concepisti,
Et sine doloribus virgo peperisti,
Post partum in omnibus virgo permansisti.
Sola

Sola sic hominibus vitam contulisti.

**Et sic semper speculo purior manebas,
Nec legali vinculo mater subiacebas,
Tum cum infantulo virgo procedebas,
Hostiam pro paruulo templo afferebas.**

**Benedictus filius per te nobis datus,
Et in templo gratius patri præsentatus,
Sed in cruce plenius per se immolatus,
In altari crebrius pro nobis oblatus.**

**Fructus tuæ cœlicæ conuersationis,
Speculum angelicæ imitationis,**

For-

Formam dat mirificæ contemplationis,
Exemplum magnificæ operationis,
Ventris tui castitas cœlum decorauit,
Corporis fœcunditas mundum reparauit,
Cordisq; humilitas Deum inclinauit,
Virtutum nobilitas mores reformauit.

Tui ventris filio nunc associata,
In regali folio à dextris nunc locata,
Excellenti præmio regnas sublimata,
Summo priuilegio omnibus prælata.

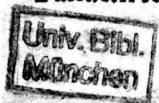
Iesus carnis stemmate iam te prædotauit,
Sceptro

Sceptro regni themate te præhonorauit,
Regni diademate pulchrè coronauit,
Angelorum pneumate mirè collaudauit.

Christus patris dextera per te nos emendet,
Piëtatis viscera in nobis fœcundet,
Charitatis opera largiùs secundet,
Vt per noua fœdera cordis pax abundet.

Amen dicant omnia, vt nunc per te, pia,
Renouemur gratia, virgo mater dia:
Da gustare gaudia cœli nos in via,
Tandem tecum gloria perfrui, Maria.

A M E N.

13.

13

13

